

Ystäväkirje 2/2022 12.3.2022 Lea Lukka
Naka 2-2-1, Midorigaoka-cho, Miki-shi,
673-0532 JAPAN, lea.lukka@flom.fi

"Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen." (Miika 7:19, KR38)

*Kaunista puhdasta uutta kevättä meille
kaikeille, ystävät!*

Miten kauniita ja puhtaita ovatkaan kevään ensimmäiset luumunkukat kirkkaan sinistä taivasta vasten! Niin toisenlaisia kuin me ihmiset ja meidän aikaan saannoksemme tänä samana keväänä tässä samassa maailmassa.

Ajatella, että Jumala on valmis armahtamaan koko ihmiskuntaa jälleen kerran tai "yhä", niin kuin uudempi käänös sanoo. Hän on valmis polkemaan maahan, unohtamaan, antamaan anteeksi ja heittämään meren syvyyteen ihan jokaisen ihmisen ihan kaikki pahat teot, olivatpa ne millaisia tahansa – mutta haluammeko me sitä? Haluammeko tulla hänen puhdistettavikseen? Voisimme aloittaa itsestämme ja kiittää Jumalaa siitä, että hän on valmis armahtamaan minutkin. "Jeesus, tiedän, että en ole yhtä puhdas ja viaton kuin nuo valkoiset luumunkukat. Tarvitsen yhä armahdustasi, jälleen kerran. Kiitos, että sinulla on sitä tarjolla päiviemme loppuun asti. `Hänen laupeutensa ei ole loppunut; se on joka aamu uusi`, niin kuin Valitusvirssissäkin sanotaan. Kiitos Jeesus, että sinun sovitusveresi riittää yllin kyllin puhdistamaan minun likaisen ja tahraisen sydämeni taas tänäänkin ja loputtomiin. Kiitos ihmeellisestä pitkämielisyydestäsi tätä ihmiskuntaa ja minuakin kohtaan. Amen."

Kevät

alkoi tällä viikolla. Maanantaina ja tiistaina oli vielä aamulämpötila sisällä +4° mutta tänään jo +12° . Tammikuu ja helmikuu olivat kylmiä. Helmikuussa oli 0-asteen päiviä 2, 1 asteen päiviä 7, 2 asteen päiviä 1 ja 3 asteen päiviä 5 sekä 4 asteen päiviä 6 eli yhteensä 21 päivää jolloin lämpötila oli +4 tai sen alle aamulla sisällä. "Lämpimiä" 5 asteen päiviä oli 3 ja 6 asteen päiviä 2. Tammikuu oli suunnilleen samanlainen. Tällaiset luvut tilastoin itselleni muistoksi tästä viimeisestä Japanin talvestani (kaksi viimeistä helmikuun päivää unohdin merkitä). Itselleni siivilöityi selväksi se, mikä on parasta Suomessa: lämpimät asunnot talvellakin! Toivottavasti tulevaisuudessakin suomalaisten asunto-olot säilyvät yhtä hyvinä. Jumalan armoa ja hyvyyttä sekin on ollut suomalaisille. Tosin täällä Japanissakin kerrostaloissa ja uudemmissa taloissa on kuulemma lämpimämpää eli lämpötilat pysyvät pääosin +10 asteen paremmalla puolella. Luultavasti jo kaikkiin uusiin taloihin Honshun saarellakin laitetaan kaksinkertaiset ikkunat ja lämpöeristys ulko- ja sisäseinän väliin. Pohjoisen Hokkaidon taloissa se on ollut yleistä jo kauan. Siellä ei palella sisätiloissa.

Midorigaokan seurakunnan 50-vuotisjuhlaulkaisu

tuli vihdoin valmiiksi ja saatiin painetuksi (100 kpl). Viikko sitten postitin sen jokaiseen WJELC:n 40 seurakuntaan ja vielä elossa oleville läheteille, jotka ovat aikoinaan olleet työssä Midorigaokassa. Pieni seurakuntamme, noin 12 aktiivista kävijää, ovat tyytyväisiä siitä, että nyt he voivat helposti tarkistaa, miten evankelioimistyö alkoi tällä paikkakunnalla. Kaikki kynnelle kyenneet myös kertoivat oman tarinansa siitä, miten heistä tuli kristittyjä ja miten he päätyivät juuri tähän seurakuntaan. Näinä 50 vuotena on rajan taakse siirtynyt jo 32 seurakuntalaista. Lisäksi on 19 henkilöä, jotka ovat edelleen seurakunnassa kirjoilla, mutta joiden nykyisestä tilanteesta ei paljonkaan tiedetä.

Työvoimapula alkaa vaivata yhä lisääntyvässä määrin koko Länsi-Japanin ev.lut. kirkkoa (WJELC). Se alkaa tuntua kouriintuntuvasti täällä Midorigaokassakin, kun minun lähtöni jälkeen kirkkorakennus jää ensimmäistä kertaa ilman asujaa ja koko seurakunnan historian aikana ilman omaa työntekijää. Työtä kyllä riittäisi, jos vain olisi tekijöitä. Esimerkiksi edellä mainitut 19 henkilöä. Kuka etsisi heitä ja kuka alkaisi käydä katsomassa muita, vanhuksia, jotka eivät enää jaksa tulla jumalanpalveluksiin? Kuka alkaisi tavoittaa kirkon naapuruston kymmeniä lapsia ja heidän vanhempiaan?

WJELC:n vuosikokous on jo kolmannen kerran etänä ensi viikolla. Pappeja on yhteensä 31 ja naisevankelista kolme. Kaikki kolme naista ovat jo eläkeiässä ja papeistakin seitsemän on jo yli 65-vuotiaita ja viisi yli 70-vuotiaita. Pappisseminaariin ei ole tänäkään keväänä hakenut yhtään opiskelijaa WJELC:stä. Hakijoita on kolme, mutta hekin ovat jo melko iäkkäitä eivätkä tähtää papin tutkintoon. Voimme rukoilla, että seminaarin uudeksi rehtoriksi kaavaillulla nuorella Komiyama-senseillä riittää voimia ja intoa opiskella Amerikassa, niin että hän saa valmiiksi teologian tohtorin tutkinnon parin kolmen vuoden sisällä. Viime aikoina maahan saapuneet nuoret lähettiperheet luovat tulevaisuuden toivoa jo pelkällä läsnäolollaan eri seurakunnissa. Heitä voisi tulla tänne enemmänkin!

Rosenius-opintopiirin

viimeinen kokoontumiskerta oli helmikuun puolivälissä. Viisi opiskelijaa, joista kaksi on eikristittyjä (ylä- ja alarivin vas.), olivat innokkaasti mukana koko ajan. Opiskeltavaa olisi tietysti riittänyt vielä vaikka kuinka pitkäksi aikaa, mutta minun piti jo alkaa suuntautua asunnon pakkaamiseen muuttoa varten.

Ylä- ja alarivin oikeanpuoleiset naiset ovat ainoita kristittyjä perheissään ja rukoilevat miestensä ja lastensa pelastumisen puolesta.

Alarivin keskimmäisen, Y-sanin, koko perhe on kristitty, mutta ainut poika (n. 30 v.) on sulkeutunut omiin oloihinsa eikä käy kodin ulkopuolella töissä. Tämä tietenkin huolestuttaa vanhempia. Tällaisia pelokkaita nuoria aikuisia – ja vanhempiakin – on paljon Japanissa.

Hiroko (ylärievin vas.) on tullut Sanan koskettamaksi ja taistelee kovasti mielessään, rohkenisiko ottaa viimeisen askeleen ja kääntyä kristityksi vai päästäkö Jumalan kutsun vaipumaan vähitellen unholaan.

Etsuko (alarivin vas.) on ottanut opiskelun niin tosissaan, että eipä juuri tule mieleeni toista hänen kaltaistaan japanilaista. Hän on opettanut työkseen englantia ja on tottunut opiskelemaan ja ottamaan asioista selvää. Mutta hänen aikansa ei ollut vielä silloin 30 vuotta sitten, jolloin tutustuimme. Vasta nyt, kun hän on jo yli 70-vuotias, hän on jostain syystä alkanut palavasti tutkia, olisiko kristinusko sittenkin totta. Etsukolla on ollut jonkinlaista uskonnollista etsintää aikaisemminkin, sillä hän kertoi kiertäneensä elämänsä aikana Shikokun saaren (josta hän on kotoisin) kaikki 88 buddhalaista pyhiinvaelluspaikkaa kahdestikin läpi. Miten monta sataa rukousta hän onkaan ehtinyt niissä kaikissa vuodattaa sydämestään puisille ja kivisille ja kullatuille epäjumalille!

Aloin lähettää Etsukolle linkkejä entisen pastorimme Ishizakin saarnoihin, ja hän on kuunnellut saarnoja mielellään ja välillä kommentoinutkin oppimaansa. Sitten lähetin hänelle Luterilaisen tunnin radio-ohjelman liitteeksi tehdyn raamattukirjekurssin 10 ensimmäistä opintojaksoa. Nekin hän ottanut halukkaasti opiskellakseen. Edellä mainittu Y-san on lisäksi kutsunut häntä kanssaan kirkkoon Tottorissa. Voimmekin rukoilla myös Tottorin pastorin puolesta, että hän pitäisi saarnoissaan tiukasti kiinni niin laista kuin evankeliumista, jotta kuulijat voisivat kasvaa sekä uskossa että ymmärryksessä; että seurakunta pysyisi ulospäin suuntautuneena ja että Jeesus voisi kirkastua Etsukolle hänen omana Vapahtajanaan ja Pelastajanaan.

Enää

puolitoista kuukautta Japanissa, jos Finnair alkaa taas lentää Osakasta toukokuun alussa, niin kuin on ilmoitettu. Huhtikuun paluulippuni peruutettiin. Kaikenlaista tekemistä riittää kyllä vielä loppuajaksikin, jJs. WJELC:n vuosikokous on 21.3. ja NLM:n, Kylväjän ja SEKL:n lähettikokous 23.-27.3. Hiruzenissa, joten pakkaaminen ei enää edisty paljon tässä kuussa. 20.3. tulee muuten kuluneeksi tasan 40 vuotta siitä, kun saavuin ensimmäiselle työkaudelleni Japaniin. Loppuajaksi on pakkaamisen lisäksi myös yhteydenpitoa vanhoihin ja uudempiin tuttavuuksiini täällä. Uusimpiin kuuluu muiden muassa se Taiki-san, josta kerroin viime kirjeessäni. Kunpa voisin olla hänelle jotenkin avuksi. Kymmenen vuoden takaisin kuuluu muiden muassa Yoshiki-san, buddhalaispapin poika, josta tuli innokas kristitty, mutta jolla nyt on vaikeaa.

Kesäkin

jo lähestyy. Jos Jumala suo, niin ehkäpä saamme tavata kesäkuussa Kylväjän kesäpäivillä Vierumäellä. Ohessa siitä mainos ja lisätietoja saa seuraavasta Kylväjä-lehdestä ja kotisivuilta.

Iliset kiitokset kaikesta muistamisesta vielä tässäkin vaiheessa! Paperipostia olen saanut seuraavilta: Marke, Liisa S (2x), Liisa S. Mäntsälästä (2x), Hallikkaat ja Suuriniemet, Laila & Pentti sekä Leena & Jorma. *Kiitos!*

Kiitos Taivaan Isälle Jeesuksesta, jonka itsensäuhraavaa kulkua kohti ristin kärsimyksiä meidän olisi aiheellista muistaa kiitollisella mielellä tänä paastonaikana ennen pääsiäistä. Kiitos rauhasta ja hyvinvoinnista Suomessa ja Japanissa ja monessa muussa maassa maailmassa.

Rukollemme että kestävä rauha palautuisi pian Ukrainaan, Afganistaniin, Syyriaan, Etiopiaan ja moneen muuhun sodasta kärsivään maahan maailmassa. Anna kaikkien totuutta ja pelastusta etsivien ihmisten eri puolilla maailmaa löytää Jeesuksessa rauha, lepo ja ilo elämäänsä.

Lämpimin kevätterveisin, Lea

Kirjeen tilaus, peruutus tai osoitteenmuutokset: osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Jos haluat maksaa kannatusmaksua, laita tiedonanto-osaan: Lea Lukan työlle sekä oman seurakuntasi nimi TAI mieluiten käytä pelkkää viitenumeroa, jonka saat kysymällä Irene Maliselta Kylväjän toimistosta (puh. 09-253 254 00 tai [044-5958252](mailto:irene.malinen@kylvaja.fi) tai irene.malinen@kylvaja.fi). Viitenumero löytyy myös osoitteesta www.kylvaja.fi/osallistu/lahjoita/kertalahjoitus-ja-viitenumeralaskuri Valitse ensimmäisestä lokerosta lähetin nimi ja toisesta lokerosta seurakuntasi nimi. Esimerkkejä viitenumeroista: Eura 38051 4368; Jämsä: 38051 41475; Karvia: 38051 44346; Parkano: 38051 44566; Pudasjärvi: 38051 42490; Sääksmäki: 38051 41815. **Tilinumero:** IBAN FI57 4405 0010 0212 96.

Kirjeen postitus: Eila ja Timo Kiema, eila.kiema94@gmail.com